

10 Cts. Setmanari Satírich. — Repartirà trompadas cada setmana. — Lit. Sant Ramón, 6 Cts. 10

WERMOUT

¡QUI SOM! No trigardn gayres dias a sapiguer-ho. En aquets felissos temps de fiscals civils, militars, y no sabem si també d'eclesiàstichs y de lleys en abundancia pera defensar la patria dels que cobren y deixar indefensa la dels que pagan, el periodista no pot donarse el gust d'estar en l'incògnit. Quan menys s'ho pensa, l'hi fan sapiguer qu'ha comés un terrible delicta atacant quelcom de lo intangible, que 'n aquet deliciós país es tot, desde el rey al emperador... dels cacahnuts.

Per are, donchs, contéintntse ab sapiguer que som gats vells en l'ofici y consolintse pensant qu'el dia menys pensat, podrán llegir nostres noms y apellidos a l'última hora de qualsevol diari de la nit.

¡AHONT ANEM? A la presó. Pot un periodista tenir més bellas aspiracions? Donchs, ara com ara, el que escribint pensa anar a algún altre lloch, s'equivoca tant per lo menys, com els pobrets ceguets qu'esperan qu'en Jo, fassi alguna revolució com no sigui a la seva panxa.

¡QUE VOLEM? Repartir trompadas als enemics de Catalunya y qu' aquesta pugui veurer aviat reconeguda integralment sa personalitat autonómica sense exposicions, indults, ni paliatius de cap mena.

Y ara una estreta abraçada als amichs, un coral saludo als confreres, y un avís als enemics:

L'AVI, te'l cop de trompa privat.

Lo qual no será obstacle pera que dongui trompadas cada dimecres.

Mentres tu, estimat llegidor, vulguis afavorirnos.

LA REDACCIÓ

SOLOS DE TROMPA

III Prou III

Hi han personas que trigan molt a enterarse dels aconeximents mundials. L'altre dia vaig trovar un senyor que va assombrarse al sentirme parlar de la rendició de Port-Arthur. El bon home no sabia una paraula de la passada guerra ruso-japonesa!

En un cas semblant se troban apreciats companys de causa, qu' encara no s'han enterat de que 'n Lerroux es mort y enterrat y discuteixen ab éll, ó ab el seu diari, com, de, en, por, sin, sobre la solidaritat, ab una bona fé digna de millor causa.

Jo, la vritat, no hi tindria res que dir, si la discussió no fos discussió, es a dir, quedés reduhida la palestra a lleugers, intencionats y macabrichs comentaris ab el baró dels Josepets.

Vostés estimats senyors Pous y Pagés, Junoy, Hurtado et sic de ceteris, pateixen un error crassíssim; parlar de la solidaritat ab en Lerroux y els seus secuaces, tant difunts com éll, es equivalent a voler obrir ostras ab discursos.

En Lerroux ha passat a l'història; are queda sols el pacífich burgés ab torreta al Passeig de la Diputació, que 's fa la il·lusió ridícula de volguer aturar la marxa del poble catalá vers la seva autonomia, y 'l lerrouxisme; una deria que en uns se manifesta en un desitj terrible d'agafar l'escombra é ingresar en las brigadas municipals y en altres en una verdadera obsessió per la repartidora qu'els va predicar en Lerroux quan era viu y que, ignocents com colomets, no saben que si la tal repartidora vingués, L' Alejandro s'en enduria tant bella part, que sobre no tocar-lohi res, encara hi tindrian d'afegir alguna cosa de lo seu.

Y al pacífich burgés dels Josepets se 'l prenen vostés en seriol y a n' aquets idealistas de la nómina municipal y de la repartidora, volen convencer?..

¡¡Prou, apreciats companys, prou!! Que 'm fa pena que malgastin, temps, paper, tinta y such de cervell en semblant taleya.

Dediquin las columnas dels seus respectius diaris a assumptos més serios y deixin pera nosaltres, els periodistas lleujers, la feyna de ridiculisar al senyor Jo y de curar als seus partidaris la mania persecutoria d'empleus y de repartidores.

Que si la solidaritat es aixó, que si es alló, que si no es naps, que si no es cols, que si ara va endavant, que si ara va endarrera. Y tu que 'n tens de fer panxa-contenta?... La solidaritat es, ara com ara, el teu *modus vivendi*; si no hi hagués solidaritat, tu no podrías ser antisolidari y com te guanyarías las garrofas? Me dirás que fent de revolucionari y de redentor com feyas avants. Ja ho crech; pero 'm temo que a horas d'ara, ja haguera quebrat. Are a n'els impacients, a n'els que te preguntan per la revolució, els hi dius que no 's pot fer porque la solidaritat ha vingut a fraccionar el partit republicá y que per are y tant hi hagi solidaritat, no 's pot pensar en revolucions. Ja veus si ho tens be y si la solidaritat t'ha vingut a treure d'un compromís. Tens babaus assegurats y per lo tant torreta als Josepets, lo menys per quatre anys. Es cert que a las primeras elecciones perderás els empleomanos, pero t'quedarán els de la repartidora per anar tirant.

Mes no t'fassis il·lusions: A cada puerco le llega su San Martín, y aquets de la repartidora son terribles; ab la mateixa convicció qu'are s'en van a interrompre els mitings ahont se t'bescanta, quan se donguin compte, de que 'ls hi alsas la camisa, son caposos d'arrossegarte.

Ho veuen, estimats senyors Junoy, Hurtado y Pous y Pagés, com se parla de la solidaritat ab los antisolidaris y 'l baró dels Josepets?..

Soch modest y no m'atreveixo a dirlosi que 'n prenguin mostra.

Pero insisteixo en lo que hi dit avants:

¡¡Prou Lerroux!! En Lerroux es mort y enterrat.

Queda, es cert, el panxa contenta de Sant Gervasi y 'l lerrouxisme.

Pero un y altre son del domini de la prempsa satírica.

¿Tindré la fortuna d'haverlos convensut?

En Rodrigo Soriano es un home qu' a la monarquia li fa molta nosa.

No es estrany, donchs, que 'ls que viuen a costa d'ella, tractin sovint de tréurel del mitj.

Mes, sembla que al últim, en Soriano s'ha donat compte de la partida y está disposat a posarhi remey. Vol acabar ab la ratxa de desafíos ab que volen entabancar sas violentas campanyas contra el réjim y els seus puntals, els partidaris del *statu-quo*.

Y ara diuen qu' a la redacció de *España Nueva* hi ha posat un cartell que diu: *Hoy no se admiten desafíos, mañana sí*, y que may el despenja.

Nosaltres no som sorianistas, som catalanistas, pero simpatisém ab aquest home per sos ideals enlayrats y porque no perteneix al gremi dels falsos apóstols.

Podria viure ah l'esquena drete y no sols treballa sino que sovint exposa la vida en defensa de lo que predica.

Al revés d'altres que fugen quan hi ha perill y sols pensan en viure a costa d'altre.

No 's desfassi pas d'aquell cartell senyor Soriano. Are es quan está en el bon camí.

FIDIAS.

Ja s'ha acabat la miseria

Si senyors, tal com ho senten, la miseria s'ha acabat y comensém una era nova de pau y felicitat.

Ja may més es veurá un pobre per cap plassa ni carrer, donchs tothom tindrà de sobras lo que haurá de menester.

Tancarém tots els assilos, barrarém els hospitals, disoldrém juntas de damas y altres instituts socials.

Si algú deixa un duro a terra ningú 'l tocará d'allí porque anirán a paladas y no 'ns voldrém ajupí.

Els pollastres farán cúa per poguer entrar al forn, y 'ls conills y las gallinas s'organizarán un torn. L'arrós es portará 'ls musclos el café es durá la llet y el movimiento continuo desseguida será un fet.

En resúm; será una cosa tant portentosa y tant gran que tota la vella Europa diu que 's quedará badant. Perque aixó sols será a Espanya no 's vagin a figurar, mes ben dit, a Catalunya es ahont aixó passarà. Serém nosaltres els únichs benaventurats mortals.

que 'ns somriurá la fortuna y estarém lliures de mals.

Y a qui deurém tal ventura?

¡Hont es el ser generós

que 'ns colma de beneficis,

que 'ns fará un poble ditxós?

Miréusel be: es el gran Lopez

—No vull pas di el concejal—

éll es nostra salva guardia,

éll es home sens igual.

Ell qu' estima a Catalunya

ab un amor enlayrat,

éll, que de nostra patria

vol fe un país encantat.

Accedeix a tot joh, dioses!

'ns deixa fé Exposició

'ns concedirá reformas,

que no tindrà cap nació.

Ens fará Zonas neutrales,

hospitals, presóns y ports

y un grapat de baterías,

castells, polvorins y forts.

Ens fará grandes d'Espanya,

a tots els nascuts aquí

declarant al mundo entero

qu' el catalá es ser diví.

Donará a n' els municipis

una llibertat tant gran

que las Bases de Manresa

de vergonya fugirán.

Vegis donchs, si es cosa certa

lo dit al comensament

ó si 's tracta de una broma

com se creurá molta gent.

En vista d'aixó, desd' ara,

deixém de sé autonomistas

pera aná a ingresá a las filas

de los Lopez-dominguistas.

Donchs devant tals beneficis

pera la nostra regió

'ns rendim a la evidencia

y acatém al sant varó.

ANTONET.

Quadro d' Historia — Solemniel enterro del Baró dels Josepets

11 de Setembre de 1714

No foram bons cataláns si no dediquessim un recort a n' aquesta data memorable.

Ella 'ns senyala la fi de nostras llibertats y el seu recort es una esperansa pera 'ls cataláns qu' estiman a sa patria y que voldrian pera ella aquelles mateixas llibertats qu' en aytal dia y any, ens foren arrebassadas, encara que, com es natural, vestintlas ab el ropatge del progrés qu' empeny totes las cosas a una major perfecció.

La condemna d'en Lluís Manau

La condemna d'aquest valent company de causa 'ns ha omplert d'assombro y indignació.

D'assombro, perque seguim creyent l'ignoscencia del amich y d'indignació, perque en l'origen d'aquesta condemna hi vejém condensat tot l'odi que certs forasters senten contra aquesta terra generosa.

Sentím en l'ànima tenir el número ja mitj confeccionat quan arriba a nosaltres aytal nova, donchs ens estendríam en els comentaris.

La verdad en marcha

Un redentor hi hagué en temps molt llunyans que volguent redimir a n' els humans, portá 'l seu heroisme, al extrém de morir en una creu; mes are pe 'l que 's veu, s' entén d' altre manera el altruisme; car vingué un redemptor flach, mort de fam y sense una pesseta y are va de senyor s' entaula en el Suis y té torreta.

F.

TROMPADAS

El baró dels Josepets, es el terror dels cotxers de punt.

L'home pateix el deliri de la popularitat. Vol que tothom li conegui aquella cara de pá de tres crostons que fá y té una enrabada cada cop que topa ab algú que no 'l coneix.

Ab els cotxers de plassa s' hi troba casi cada dia.
—Llévame a casa, diu enfilantse al cotxe.
—Ahont es a casa de vosté? replica el cotxer
—No me conoces? ¡Soy Lerroux! Parece mentira.
Que se pase uno la vida comiendo en el Suizo para redimir a esos bestias y que luego ni menos le conozcan a uno.

Després d'aquest monólech vé una discussió que solen tallar els cotxers dihent ¡jarri! A n' el caball y a n' en Lerroux.

Hi havia O terror dos mares y are hi haurá O terror dos cotxeros.

Ja pots dir qu' es demócrata de pega, aquell qu' el jo, jo, jo, sempre mastega.

A Alican hi hagué un desafio terrible entre un periodista y un oficial del exercit.

Aquest quedá molt mal ferit fins al extrém de temers que perdés la vida.
Sublim! dirán els hidalgos.
Mes sembla que las causas que donaren lloch al desafio foren de indole purament mercantil.
Tot vingué de la organizació d' una corrida de toros. Ridícul! dihéu nosaltres.
Es cert que de lo sublim a lo ridicul no hi há mes qu' un pas.

Segons un tal Solano de Las Noticias, els revolucionaris russos son uns assassins, als que no se 'ls deu dispensar protecció de cap mena.

Y el Czar y els seus soldats ens vol dir que son? Suposém qu' el senyor Solano no 'ls hi voldrá concedir la gloria del cel.

Y que vagi dihent Las Noticias que no está afiliado a partido político alguno.

Per lo menys el tal Solano resulta ser un bon mano reaccionari.

Aquest any a Romea ¡jay, senyó!! estrenarán tres obras d' en Baró.

L' altre dia La Correspondencia Militar comentant l' insurrecció cubana deya *ahí me las den todas*.
Ab seguretat que quan els cubans s' enterin de lo bé que va Espanya deuen dir el mateix.

Aquí me las den todas Y de segur que hi afegeixen: Es preferible tener insurrecciones que aguantar a políticos ladrones.
Aixó últim ho posém en castellá, pera que La Correspondencia Militar ho entengui bé.

La Correspondencia Militar, Ejército y Armada y El Ejército Español son tres periódicos diferentes y una sola provocación constante a Catalunya.

¡Si n' arriban a publicar de bestiesas parlant de nostra terra y del catalanisme!.. Un dia volen sembrar de sal, un altre ocuparla militarment ab un exercit de cinquanta mil homes, que visquin a costa nostre, un altre que 'ls noys que van a estudi aprenguin el narro y de fer l' exercici militar tot a l' hora; avuy que se supremeixi l' us del *dialecto catalan*, demá que 's passi per las armas a tots els catalanistas... demanin...

Decididament no es la memoria la qualitat qu' abunda entre els periodistas madrilenys. Perque a n' els autonomistas cubans se 'ls atacava ab las mateixas armas y ja 's vegé 'l resultat de semblants campanyas.

Fins las pedras dels carrers de La Habana acabaren per ser separatistas.

Y qui no té memoria ha de tenir camas, senyors chicos. Y al buen entendedor...

Un tal senyor Soldevila de Madrid, ha fet el portentós descubrimient de que las figuras principals del catalanismo, son regionalistas perque uo podrian brillar al costat dels colossals personatjes de la política madrileña.

Vol callar, senyor Soldevila!..

Els Mauras, Romanones y Monteros els Gassetes, Canalejas y Cobians llumaneras del gremi d' estadistas als quins cap catalá podrá igualar...!
¡Lástima qu' ab tanta y tanta ciencia perdessin tot l' imperi colonial...!

En Memento ja torna a rodar per aquí.
Memento en puerta, llo a la vuelta, com diuhen els seus companys.

Mira, baró dels Josepets, nosaltres, els catalanistas, coneixém als coixos assentats y per si no ho creus ficiati.

Tu cada setmana t' enrabias molt ab La Tralla y en comptes de pendre tila, pera atacarla, uns cops els hi treus el VIC y ME. altres la campanya dels retols en catalá, y así sucesivamente.

Donchs, no, senyor; no es aixó lo que a n' a tú t' treu de pollaguera. ¡Si t' coneixerém!

Es que La Tralla et retroguí cada dos per tres y et planti en negretas, aquell edicte del jutjat d' Albacete publicat en la Gaceta de Madrid del dia 19 de Mars de 1895 en que 's dona ordre a la policia de que detingui y porti a la presó a D. ALEJANDRO LERROUX GARCIA, REDACTOR DE EL PAIS, ACUSAT DEL DELICTE DE ESTAFAS.

Aixó, aixó es lo que a tu et fa treure foch pe 'ls caixals.

Que 'l VIC y el ME y els retols de las botigas te tenen a tú tant sense cuidat com la mona de pasqua.

Si disposessim de prou espay, insertariem íntegrament la crida que fá La Tralla als autonomistas catalans, a proposit de la celebració d' una assemblea en la que se discuteixi y aprobi el tema: *Catalunya vol la autonomia*. Demana el confrare la opinió de tots els catalanistas.

A reserva d' ocuparnos ab mes detenció d' aquest simpátich projecte, conti La Tralla ab el modestissim pero entusiasta concurs de L' Avi.

Nada menos que quaranta cinch cartas de desafio ha rebut el Sr. Urquijo, president de la Diputació Provincial de las provincias basques.

Al veure qu' encara quedan aquest puñado de valientes, sentím renaixer l' esperansa de tornar a reconquistar aquells llaurers que qui sap a quin estofat han anat a fer cap.

Sembla mentida que ab quaranta cinch lleons, els tocins americans ens hagin birlat las colonias.

Nosaltres els ficariem tots en el millor barco de la nostra esquadra—tots son prou bons—y ¡japa! cap a Cuba falta gent. a veure si are qu' hi han pinyas s' aprofitaven de las batasses y reconquistavan l' illa.

Y vinga alló del último hombre y la última peseta y el ¡Viva Es-pa-ña! y la cajetilla del soldado y altres cosas per l' istil.

La regeneració s' acosta, pro caminant com els cranchs.

El Imparcial de Madrid va sortir l' altre dia entusiasmat ab el projecte d' Exposició Universal qu' ha ideat. no sabem qui. Fins, el callicava de patriótico y excitava al govern a que 'ns dongui tots els millóns que fassin falta.

Cal dir res mes pera que 's vegi la trastienda del projecte?..

Els catalans serém tot lo que vulguin pro sempre parlém clar, y ab claretat dihéu que si el projecte obeheix al propósit d' aturar la campanya qu' els fills d' aquesta terra fém ab la Solidaritat, el govern, El Imparcial, y els seus compinxes que 's fassin torná el ral.

A la tan conocida y explotada Caza del Pueblo, han obert una biblioteca pública.

¡Magnífich pensament! Sempre es bó el llegir, sobre tot quan se llegeixen obras bonas.

Pro ¡oh perspicacia Lerrouxis! ¡Saben quinas son las horas que la biblioteca está oberta? Donchs de 10 a 12 del demati y de 3 a 5 a la tarde.

O sigui just y precisament a las horas en que els treballadors son a la feyna.

Qu' aixó es una etzogallada?

No senyors; en Lerroux, el vivo, prevehin' que si els seus subdits es donavan a la lectura se 'ls obririan las potencias y potser acabarian per veurhi clar, y en tal cas adeu ¡soberanía! ha pres el bon acort de tenir tan cada la biblioteca a las horas en que 'ls seus subdits podrian anarhi a llegir.

Benaventurats sigan els mansos... sense esquella (1)

Cop d' estisoras y va bona.

Ferrol.—«El periódico El Correo, de esta población, publica un artículo dirigido al Rey, encareciéndole en nombre de todos los ferrolanos que asista al lanzamiento al agua del nuevo crucero Reina Regente.

La población ha tomado con gran entusiasmo é interés la idea de rogar a don Alfonso que asista a dicho acto y se proponen elevar en tal sentido un mensaje a S. M.»

¿Qui ho diu que no hi ha menarquichs?

¡Valgans las once mil y pico de verges y quinas ganas d' anar ab els xicotets de Viladós que segons el nostre corresponsal anavan radera d' un jove que s' havia casat y que li deyan l' Ambrós, cridant alló:

¡Miréu l' Ambrós

llarch de camas y curt de cos!

Encare que tinguessin de rebre algun pinyach com els que van rebre aquells bordegassos segons el propi corresponsal.

Mes estisora y goma.

—«Por el ministerio de Marina se ha oficiado a los comandantes de los puertos pidiéndoles informes sobre si los establecimientos de crustáceos, mariscos y pesquerías que en sus respectivos departamentos existan, están instalados y funcionan con arreglo a las condiciones de su concesión»

¡Ho veuen si treballa ó no el ministerio de Marina? Y que s' adoptan midas previsoras ningu pot negarho! Perque horroritza pensar si els musclos y las tallarinas no estessin con arreglo, lo que passaria.

Fora curiosa una insurrecció ó una mena de separatisme organísat pels barats y las llissaras.

La gran sort que 'ls peixos son gent pacífica, y no crech qu' hi arribém a n' aquest extrém.

¡Y aixó qu' en terra hi ha cada peix!

Que 's porta l' oli y fins la payella.

El que tingui una partida de vergonya y dignitat, si es que se la vol vendre, que la porti a El Liberal que 'ls senyors Perez Darío y Palacios l' hi agrañiran.

¡El colmo de la barra!

Llegim.

«Uno de los números que el señor Lerroux, piensa incluir en los festejos que se celebrarán para conmemorar la revolución de Septiembre, será la colocación en el Parque, de la primera piedra de un monumento a la Patria.»

Aquí hi ha una errata d' imprenta. El baró dels Josepets el monument el vol alzar a la patria, a la seva de patria, ó sigui a la que li omplan tot sovint al Suis a costellas dels que badan.

Diuen qu' el nostre prospecte ha sulfurat d' una manera tant gran a certs elements, que ja s' han constituït en comité secret pera venir a desafiarnos tant prompte surti aquest número al carrer.

Diguemho tot: Aquets valents fan aixó perque 's pensan qu' aquí no admetrém desafios.

¡Y figurinse lo parats que quedarán quan se trobin ab que no 's donan explicacions y se admeten lances d' honor!

Y cuydado que els tals lances ens resultan completament de lance!

Aconsellém als pianistas que tocan els Segadors que portin una miqueta da tila en el carreto, perque quan algú 's sulfurí puguin oferirhi un got.

A la Fraternitat del Poble Sech, la Junta Directiva va dimitir en plé, per desavenencias entre 'ls que la componen.

La desavenencia principal es entre 'ls socia que no s' avenen a continuar figurant entre 'ls prosellits d' aquestas fraternitats passadas de moda.

¡Ja ho veus Lacandro, ja ho veus com se 't va buidant la menjadora

Els set partidaris y mitj qu' encare li quedan al ex-redentor, varen intentar donar un mitin a Manresa en un gran local, pero no hi va haver manera de trobarne.

Al últim tingueren de consolarse en celebrarlo a la saleta y arcoba d' una engruna d' entitat ex-redentoresca.

Vegis, donchs com está al punt la nostra lámina.

R. I. P. ex-emperador.

(1) Y aixó últim es vritat, gracias al Sr. Roca y Roca.

Litografía de Ramón Estany, Sant Ramón, 6